

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Ebredvnensi, Arelatensi, Aquensi, & Narbonensi Archiepiscopo, & eorum
suffraganeis, & Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, & Aliis
Ecclesiarum Prælatiis in Ebredunensi, Arelatensi, Aquensi, & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

succurrendum, perpetuus vicarius, nisi de vicaria fecerit mentionem, commodum reportare non debet de huiusmodi litteris, utpote veritate tacita impetratis. Non enim carere beneficio ecclesiastico dici debet cui competenter de perpetua vicaria proventibus est provisum; & pro habente beneficij sufficientis subsidium ex certa scientia super obtinendo alio beneficio de levi non scribimus, quin faciamus de primo in nostris litteris mentionem. Tu denique, frater Episcopo, super te ipso &c. Datum Laterani vi. Idus Ianuarij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

E I D E M.

Epist. 166.
Sectio præ-
bendarum quo-
modo intelli-
gatur vetita.
Cap. Vacante.
De præbendis.

Vacante quadam in Ecclesia tua præbenda, duas ex ea constituens, ad illas de assensu Capituli tui duos Canonicos assumpisti; quorum altero apud sedem apostolicam viam universæ carnis ingresso, præbendam quam defunctus habuerat, quidam clericus Hippolytus nomine fuit auctoritate sedis apostolicæ affectus. Verum cum idem Hippolytus te super integratione præbendæ per quasdam nostras litteras inquietet, & alius idem jus adversus te se habere proponat, quid facere debeas postulasti per sedem apostolicam edoceri. Super quo fraternitati tuæ sic duximus respondendum, quod cum Turonensis statuta Concilij sectionem inhibeat præbendarum, teneris utique de his quæ vacare contigerit integrare præbendam; nisi fortè rationabili causa de vacante præbenda prædictæ duæ fuerint constitutæ, ac tot sint utriusque proventus quod per utramque sit utrique provisum in beneficio competenti. Tu denique frater Episcopo super te &c. Datum ut supra.

EBREDVNENSI, ARELATENSI, Aquensi, & Narbonensi Archiepiscopis, & eorum suffraganeis, & Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, & aliis Ecclesiarum Prælati in Ebredunensi, Arelatensi, Aquensi, & Narbonensi provinciis constitutis.

Epist. 167.
Eis commen-
dat Legatum.

Equo rufo, de quo loquitur in Apocalypsi Iohannes, iam dudum in Provincia & convicinis partibus exeunte, qui super eum sedebat discordiæ seminator pacem sumpsit de terra, prout sibi datum fuerat exigentibus meritis habitantium in eadem, ut se ad invicem interficerent, & terra penitus vastaretur, & non solum privata bona essent in direptionem & prædam, verum etiam ad sacra extenderent

manus suas, ac Ecclesiæ, quæ domus orationis esse debebant & refugium miserorum, incastellarentur in castra, & fierent Sathanae satellitibus munimentum. Huic autem pesti se niger equus adjunxit, videlicet hæreticorum perversitas; qui quamvis multi sint numero, sunt tamen diabolo unus equus: quoniam etsi Samsonis vulpculæ significantes eosdem facies gerant diversas, caudas tamen habent ad invicem, quoniam in idipsum perversitatis conveniunt, colligatas; ut qui super eum sedebat hostis antiquus, bilibremiti tritici laderet, eos scilicet qui alios verbo & exemplo reficiunt, ac tres bilibres hordei minores fidem sanctæ Trinitatis habentes, & etiam vinum & oleum, mansuetos pariter & austeros, quos omnes Christus uno denario, proprio videlicet sanguine, comparat. Verum cum se nullus pro domo Domini opposuisset eidem, facta est fames in terra, & parvuli petierunt panem; sed qui eis frangeret, nullus erat, pastoribus in mercenarios commutatis. Luxit & defluxit & infirmata est terra pariter & infecta, depopulata est regio, luxit humus, quoniam devastatum est triticum; confusum est vinum, clanguit oleum, & agricolæ sunt confusi. Invaserunt enim gregem Domini lupi rapaces in vestimentis ovium venientes; & pastores, pascentes se ipsos, illos nec canum latratu nec baculo ab ovili dominico effugarunt; sed tamquam mercenarij, lupis dispergentibus oves, sunt in fugam conversi, qui debuerant accingi gladio super femur in ultionem illorum qui vitulum conflagrant adorandum. Nos igitur, quibus omnium sollicitudo imminet generalis, attendentes eos quos apostolica sedes in partem sollicitudinis evocavit, super gregem suum noctis vigiliis non servare, sed dormire potius ac dormire, utrique pesti volentes occurrere, ad partes illas pacis & fidei angelos curavimus destinare; ut alteros per exhortationis studium reducerent ad concordiam, & alteros per sanam doctrinam revocarent ad fidem, ac lædi triticum, hordeum, vinum, & oleum prohiberent. Sed quoniam in verbo Domini pugnando cum bestiis proficere non valebant, super montem caliginosum signum fecimus elevari, contra eos sanctificatis Domini & fortibus evocatis: qui fines ejus ingressi conculcaverunt superbiam Chaldaeorum, hæreticis ex maxima parte destructis, & ab illis partibus effugatis, virisque catholicis in locum succedentibus eorundem. Pacis quoque fœdera inter eos qui

ad invicem diffidebant, pacis evangelistæ prædicti, eo qui est pax nostra præstante auxilium, reformarunt; ut non æmularetur Ephraïm Iudam, & Iudas Ephraïm minimè impugnaret. Verùm quia ille qui paci hominum invidet & salutem, novas illic dissensionis materias seminavit, ne superexcrecente zizania triticum suffocetur cum labore tanto & studio seminatum, dilectum filium nostrum Petrum tituli sanctæ Mariæ in Aquiro Diaconum Cardinalem, apostolicæ sedis Legatum, virum utique literatum, providum, & honestum, quem inter ceteros fratres nostros specialis caritatis brachiis amplexamur, ad partes illas à latere nostro destinamus, qui auctoritate ac vice nostra pacis fœdera jamprius inita corroboraret & confirmet, & ut vir potens in opere & sermone, novellam plantationem irrigans in fide foveat & consolidet orthodoxa, & generaliter destruat & evellat, ædificet atque plantet quæ destruenda & evellenda, necnon ædificanda viderit & plantanda, corrigendo & reformando quod correctionis & reformationis officio cognoverit indigere. Quocirca universitatem vestram monemus & exhortamur attentius, per apostolica vobis scripta districtè præcipiendo mandantes quatenus Legatum ipsum sicut personam nostram, immo nos in ipso, recipientes benignè, ac honorificè pertractantes, ea quæ statuenda duxerit vel etiam corrigenda recipiatis humiliter & inviolabiliter observetis. Alio qui sententiam quam rationabiliter tulerit in rebelles ratam habebimus & faciemus auctore Domino inviolabiliter observari. Datum Laterani xvi. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

*S ANCTI ATHANASII
ceterisque Abbatibus & monachis
montis sancti.*

*Epist. 168.
Recipiantur
sub protectione
sedis apostolicæ.*

Relatione illustrium & magnorum virorum nostro est apostolatu declaratum quòd ille qui est mons domus Domini præparatus in vertice montium, ut ad eum confluant omnes gentes, sanctus videlicet sanctorum, qui Ecclesiæ fundamenta in sanctis montibus collocavit, montem vestrum super mare situm ad inhabitandum suis fidelibus præelegit; qui effectum sui nominis & numinis in se habens, licet aridus sit & asper ac temporalis fertilitatis gratia destitutus, est tamen inter alios mundi montes maxima spiritualium ubertate mirabiliter fecundatus. Nam cum trecentis monasteriis & gloriosa religiosorum viro-

rum multitudine arctam & pauperem vitam ducentium decoretur, tanta usque modò restoruit excellentia honestatis, tanta religionis eximia claritate refulsit, ut de ipso cum Iacob rectè possit quis dicere admirando: *Verè sanctus est iste locus*; quia hic est domus Dei, & quædam quodammodo porta cæli, ubi multitudo cælestis exercitus, tamquam castrorum acies ordinata, & parata suscitare Leviatan, victoriosè pugnat jugiter cum dracone, psallens Domino sapienter. Propter quod cum jam dudum fama vestri nominis, quæ fuerat effusa sicut oleum circumquaque, multos populos ad se traxerit in odorem unguentorum vestrorum, ipsos currere faciens à remotis, Ecclesiarum Prælati & Imperatores Constantinopolitani pluresque Principes seculares per privilegia sua multa olim tantæ libertatis præminencia vos dotarunt ut post Deum, cui vos volebant liberè famulari, nullius unquam essetis jurisdictioni subiecti. Ceterum peccatis exigentibus nunc ex parte has infregit mundana potentia libertates per quendam Dei & Ecclesiæ inimicum, qui latrunculis congregatis in quodam castro quod idem in monte vestro construxerat per auxilium brachij secularis, non solum Ecclesias vestras tamquam prædæ sacrilegus & crudelis, auro, argento, & ornamentis omnibus spoliavit, verum etiam ut pecuniam exhauriret, quam vos credebat ille perditionis filius congregasse, tamquam infans carnifex atque tortor peremit crudeliter quosdam vestrum multiplici genere tormentorum, sed tandem sua prava intentione frustratus, quam in camino cupiditatis ignis avaritiæ succendebat, exinde justitia exigente per Imperatoris potentiam est dejectus. Unde ne cuiusquam præsumptoris audacia volentis jurisdictionem aliquam super vos sibi temerè usurpare vestra pax & tranquillitas de cætero perturbetur, nobis humiliter supplicastis ut vestris vobis libertatibus confirmatis, sub beati Petri ac nostræ protectione vos suscipere dignemur. Volentes igitur paci & quieti vestra paterna sollicitudine providere, vestris iustis postulationibus inclinati, personas & locum in quo divino estis obsequio mancipati, possessiones etiam & omnia bona vestra quæ in præsentiarum rationabiliter possidetis, vel in futurum iustis modis dante Domino poteritis adipisci, sub beati Petri & nostræ protectione suscipimus. Libertates autem & immunitates rationabiles & antiquas ac etiam approbatas,

M M m m ij